

וְהַיְלָה כִּי-אֵת נָהָרָה יְמִינָה

רַיּוֹסֶף הָוֹא הַשְׁלִיט ו

על-הארץ הוא המשביר לכלי עם הארץ ויבאו אתי יוסף ווישתחו
לו אפיקים ארצاه: וירא יוסף את־אחיםיו וכברם ויתגנבר אליהם וידבר:
אתם קשوت ניאמר אליהם מאיין באתכם וניאמרו הארץ בגען לשבר
אכל: ויבר יוסף את־אחיםיו והם לא הברחו: וכן בר יוסף את החקלאות ח
אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את־ערות הארץ
באתכם:

וירש בעקב בארץ מגורי אביו הארץ כנען אלה תלדות יעקב
יוסף בז' שביע עשרה שנה הלה רעה את אחיו בצאן והוא נער אתי
בנוי בלה ואתי בני זלפה נשא אביו וניבא יוסף את דיבתם רעה אל-
אבירם וישראל אהב את יוסף מכל-בנוי כי בז' גאנטס הוא לו
ועשה לו כתנת פסים ויראו אחיו כי אהב אבירם מכל-אחיו
וישגאו אותו ולא יכלו דבר לו לשום ניחלים יוסף חלום ויגד לאחיו
וירושפו עוד שנא אותו ויאמר אליהם שמעוניין החלום הזה אשר
חלמתי וזהנה אנחנו מאלימים אלמים בזונן השדה והנה קמה
אל מות וינטצ'ה והנה תסבינה אל מותיכם ומשתחוון לאל מות
ויאמר לו אחיו המלך פמלך עליינו אם מושל תנש בנו וירושפו
עד שנא אותו על-חלמתי וועל-דבריו ויחלים עוד חלום אחר ויספה
אתו לאחיו ויאמר הינה חלמתי חלום עד והנה השם והירח ואחד
עشر כוכבים משתחוון לי ויספר אל-אביו ואל-אחים וניגער-בו
אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבואה אני ואם
ואחיך להשתחוון לך ארצה ויקנאו בך אחיו ואביו שמר את

ויראו אותו מרחוק ובטרם יקרב אליויהם ויתגלו אותו להמיתו:
 והוא איש אל-אחים הצעה בעל החולמות הלווה בא: ועתה לא בדרכו
 ונשלכה באחד הבורות ואמרנו היה רעה אכלתו וגרא
 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו לא ייהנו חלמתיו:

ריבים: **כונע רוחם**
שער עוזם ווטבלו את הכתנות בדם: ווישלחו את כתנות הפסים ל-
ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מזאנו הכהן-א כתנת בנה, הוא
אם לא: ויבירה ויאמר כתנת בני היה רעה אכלתחו טרף טרף לא
יוסף: ויקרע יעקב שמלתו וישם שק בכתנוו ויתאבל על-בנו ימים ל-

רַבִּים:

וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם: וילאמר ישראל אל-יוסף הלווא אחיך רעים בשלם לכה ואשלוחך אליהם וילאמר לך הבני: ונאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת-שלום הצאן וזה דבר נשלהמו מעמק חבלון ויבא שכמה: וימצאוו אישטו והנעה תעה בשדה ונשלהו האיש לאמר מה תבקש: וילאמר אתה אחותי אנכי מבקש גדיה לא לי איפה הם רעים: וילאמר האיש נסעו מונה כי שמעתי אמרים בלילה דמינה ונתקן יוסף אחר אחיו וימצאים בגדון.

(Peg)

(יג) הַנִּגְנִי, לְשׁוֹן עֲנוֹה וָזְרִיזּוֹת²⁵, נִזְדְּרוֹן לְמִצּוֹת אֲבִיו וְאַעֲפִיף שָׁהִיה.
יָדַע בָּאֶחָיו שְׁוֹנוֹגָאֵין אוֹתָךְ.²³

፳፻፭፻

וְיָסַעוּ מִבֵּית אֶל וְיָהִי־עֹוד כְּבָרְתִּי־הָאָרֶץ
יְלֹבּוּ אֲפָרָתָה וְתַלְדֵּר רְחֵל וְתַקְשֵׁב בְּלֹדָתָה
וְיָהִי בְּהַקְשָׁמָה בְּלֹדָתָה
וְתַהֲמָר לְהַמְּלִיכָתָה אֶל־מִזְרָאֵי כַּיְגַם־זָהָה לְנָן בְּנָן
נְפִשָּׁה כִּי מִתָּה וְתַקְרָא שָׁמוֹ בְּנָאָזָן וְאַבְיוֹ קָרָא־לָנוּ בְּנָגְמִין:

בנימין, כל התורה כולה בנימן כתיב
(חסר) והכא בנימין שלם, כרך כתיב

ויהי ביום השלישי קאבים ויקחו שׂבִּיבָה כה
יעקב שמעון ולוי אחיו דינה איש חרב ויבאו על העיר בטה ויהרגו
כל זכר: ואთ-חמור ואת-שכם בנו הרנו לפיכך וניקחו את דינה
מבית שכם ויצאו: בני יעקב באו על החקלים ויבאו העיר אשר כה
טמאו אוחזם: את-צאנם ואת-בקנים ואת-חמריהם ואת אשר-ביר כה
את אשר בשדה לקחו: ואת-כל-חילם ואת-כל-טפם ואת-גשלהם בט
שבו ויבאו ואת כל אשר בভית: ואמיר יעקב אל-שמעון ואל-לו ל
עכרתם את הbabaili בישב הארץ בכנען ובפרז ואנרי מתי
מסדר ונאספו עליה והבוני ונשמדתי אני וביתה: ויאמרו הczohnה לא
עשה את אהותך פנדס ניאת

(יד) וישלחו מעמך חברון, יוכיר הכתוב המקומ אשר שלחו שם, לומר כי היה מרחק רב בינויהם, ולכך עשו רעה כי רחוקים היו מאביהם, ולהגיד כי יוסט לבבוד אביו נחאמץ ללבת אחדריהם אל מקום רחוק, ולא אמד איך אלך והם שונאים אותו.

ויקח אֶדְלֵי יוֹסֵף אָתוֹ וַיַּחֲנֹה אֶל־בֵּית הַפָּר מִקּוֹם אֲשֶׁר
אָסִיר. כִּי אָסִיר הַמְּלָךְ אָסִיר וְיָשַׁם בֵּית הַסָּהָר: וַיַּחֲנֹה אֶת־יוֹסֵף וַיַּעֲטֵת
כִּי אֶלְיוֹן חֶסֶד וַיַּמְּנַחֵן חֶנוּ בְּעֵינֵי שָׂר בֵּית־הַסָּהָר: וַיְהִי שֶׁר בֵּית־הַסָּהָר בִּיד
יוֹסֵף אֶת בְּלֵגָאָסִיר לִמְדָם אֲשֶׁר בֵּית הַסָּהָר וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂם שֶׁם
כִּי הוּא גִּיה עֲשָׂה: אָזְנוּ שֶׁר בֵּית־הַסָּהָר רָאָה אֶת־כָּל־מְאוֹמָה בֵּין־
בְּאֲשֶׁר וְהַה אָתוֹ אֲשֶׁר־הָיוּ עָשָׂה וְהָיוּ מְצֻלָּה:

۲۸۷۳

בְּצֹד | יב יג

פרק עה בז' קמפלט הראשון אשר היה משקחו כי אמ' זכרנו יד אהך באשר יטב לך ועשית ג' עמי מסד והנזכרן אל-פרעה והוזעקנו קון-קוניט נוה: כי ג'ב ג'בuri מאיר קעכרים וגס-פה ט לא-עשית מואמה כי שם אתי בבור:

(e)

וישבו עמו, מיום שמכורחו לא שתוין

ולא הוא שתה יין, ואותו היום שתוין.⁹³

ח' ט

וכל-הארץ באו מצרים נ
לשבר אל-יוסר כי-תוך הארץ בכל-הארץ: וורא יעקב כי יש א מב
שבר למצרים ואמיר יעקב לבנו למה תחרא: וואמר הנה שמעתי ב
כי יש-שבר למצרים רדו-שם ושבורי לבנו משם ונחיה ולא נמות:
בנה-סרג

תראו³⁷ עצםם בפני בני ישמעאל ובני עשו כלו אתם
שבעים³⁸.

ח' ט

אי נמי הוא היה
מתפלל כל שעה ושעה על אחיו שלא יהיה נזוק בעבור עון
מכירתו, ולא קבע זמן לתפלה זו אלא כל שעה ושעה מן היום
והלילה היה מתפלל, ולכך פירש מן הין למורי דשכור אל
תפלה.

ח' ג' עזען קין

ט

ויאמר גם-עיטה כדבורים בזיהו אשר פצע את יהויל עבד,
ואפס תחו נקומים: ומחרו וירדו איש את-אטחתו ארצה ויפתחו יא
איש אטחתו: ויחפש בגדר חיל ובקוץ כליה ומקצת הגבע
ב' באטחתה בונמן: ויקרע שמלתם ויצטט איש על-חמדתו וישבו
ב' העירה: ונבא יהודת ואחים ביתה יוסף והיה עוזריהם ויפלו לפניו
שי ארץ: ויאמר להם יוסף מה-המעשה תהה אשר עשיהם הלו
שי ידעום כי-נחש איש אחר במנוי: ויאמר יהודת מה-נאמר
לאדני מה-ידבר ומה-גatzך האלהים מצא את ענן עבדך הגעה
ו' עבדים לאדני גם-אלהונם אשר נמצאה הגעה בידך:

ט' ט' ט' ט'

ט

ויהש תמורה יש בנת"י ילקוט טדרשים
תימני-מטפרי שwon לנדו. ר' אומר כשמירשתי
מלך הימי דורש בביית המשיח בעגלה ובזמן קריב.
ט' ט' ט' ט'

ט

קמ' פסוקים. יחזקיהו סימן. אמצעיה סימן.
יהיה ל' עב"ד סימן. ותיבות אלפים כ"ה.
ט' ט' ט' ט'

ט

ט' נבות אבות יון עליינו. וגאת יושראל באנונן
נאנו. ומפור נאות נזנ' נחאנן. פונצת אל
ט' ט' ט' ט'

ט' ט' ט' ט'

ט

ט' יוסף ביום השלישי זאת עשו וגאות אחים אל-העם אמי' ירא: אם-באים
אפס אחיכם אחד ואסר בקיטת משקרכם ואפס לך הקיא שבר
כ' רענון בטיקם: ואגיא אחיכם הקטן תקיאו אליו ומאנו דביךם
כ' ולא תמותו ועתשי-קון: ויאמר איש אל-אחייו אבל אשים אשים ונקנ'ן
על-אחיכן אשל ראיינו ארחה נקסו בתקחנו אליינו ולא פמען על-
כ' ב' בא אליינו הארחה קנות: ונען ראיון אמר לאמר להו אולרדי
אליךם ולאמר אל-חטטא בילד ולא שמעתם גם ים-ה' מון געה גדרה:

ט' ט' ט'

ט

ט' אל-ישקו ולמת להם צדה לזרה ונען להם כן: ונשאו את-שברם
כ' על-הבריהם נלכו קשם: ונספה החדר את-ישקו למת מספוא
כ' לסתמו במלון נרא אתי-קסטו והגה-היא בכי אטחתו: ויאמר
אל-אחים הושב כספי וגם הנה באטחתו וצאה. ל'ם ויחרדן איש
כ' אל-אחים לאמר מה-זאת עשה אל-ה' ל'ם ויחרדן איש

ט' ט'

ט' וורתץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שמו ל'ם: וישמו לו לבדו וליהם לא לב
לבדם ולמצרים האכלים אותו לבדם כי לא יוכלו המצרים לא-בל
את-הבריהם ל'ם כריזעה הוא למצרים: וישבו לפניו הפלל ג'
כבךrho והצער כצערתו ויתמכו האנשים איש אל-ירעה: וישא לד
משאות מאת פיו אליהם ותרב משאות בונמן ממשאות כלם חמץ
ידות וישטו ושבטו עמו:

ט' ט'

11

20 - 0194(11)
[UAL] WHEN CALL ALSO' CLCURE
BY

Exhibit 13

ՀԱՅՈՒԹԵԼ ԸՆ ԱԳԻՉԱՎԱՐԵՐԸ

8

અંગ્રેજી

early

ନେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦୂର ଦେଖିଲୁଛାଏ ନେତ୍ର ଦୂର ଦେଖିଲୁଛାଏ ନେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦୂର ଦେଖିଲୁଛାଏ ।
ନେତ୍ର ଦୂର ଦେଖିଲୁଛାଏ ନେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦୂର ଦେଖିଲୁଛାଏ ନେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦୂର ଦେଖିଲୁଛାଏ ।
ନେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦୂର ଦେଖିଲୁଛାଏ ନେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦୂର ଦେଖିଲୁଛାଏ ନେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦୂର ଦେଖିଲୁଛାଏ ।
ନେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦୂର ଦେଖିଲୁଛାଏ ନେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦୂର ଦେଖିଲୁଛାଏ ନେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦୂର ଦେଖିଲୁଛାଏ ।

ପ୍ରଦୀପ ପାତା ପକ୍ଷିଦିନ ।

